

La nova vida de l'Omar, de Mar Creus Pons

Aquesta és la història de l'Omar i la seva família.

L'Omar és un nen de nou anys que viu amb els seus pares en un poble bonic i petit que es diu Karabudjan. El poble només té cases, les cases són molt petites i de diferents colors. El poble no és ric per això només tenen una escola. L'Omar hi està molt a gust allà. Però un dia desafortunadament al seu país va començar la guerra.

Els pares de l'Omar van decidir marxar. Abans d'anar-se'n la mare va telefonar al tiet de l'Omar i li va dir que la vida al poble era insuportable per culpa de la guerra. El tiet de l'Omar vivia en un poblet petit de Catalunya, anomenat Calaf. El tiet els va dir que podien anar a viure amb ell. Els pares de l'Omar li van dir al nen que marxaven i que només es podia emportar dues coses, el nen no volia marxar. L'Omar després d'una llarga estona va decidir que s'emportaria la flauta i un àlbum de fotos dels seus amics. L'Omar va deixar el seu poble tot plorant.

Després de dies de viatge van arribar a Calaf, allà els esperava el seu tiet molt content. Havien passat molts dies i l'Omar seguia trist, no volia parlar amb ningú, ni tan sols amb els seus pares, es tancava a la seva habitació mirant l'àlbum de fotos on podia veure els amics del poble.

Fins que un dia, l'Omar assegut al seu llit va sentir el soroll d'un piano, es va aixecar i va mirar per la finestra, i va veure una nena tocant el piano a casa seva. En aquell moment va recordar que s'havia emportat la flauta i va començar a tocar-la, en aquell instant la nena va deixar de tocar el piano i es va posar a mirar l'Omar. Tots dos es van fer una rialla, la nena va obrir la finestra i es va atrevir a dir-li alguna cosa a l'Omar, aquest també la va obrir i només es van dir els noms, ella es deia Clara. L'Omar volia aprendre el català i li va demanar ajuda al seu tiet, poc a poc va poder explicar la seva història a la Clara, i ella li va convèncer perquè anés a l'escola. Es van fer amics, i de mica en mica l'Omar va deixar d'estar trist, va fer nous companys i va recuperar el somriure.